

№05 (111)
травень 2011

БЕЛАРУСЫ Ў СВЕЦЕ

ІНФАРМАЦЫЙНЫ БЮЛЕТЭНЬ

У НУМАРЫ:
ГАНАРУСЯ БЫЦЬ
БЕЛАРУСКАЮ

Працяг на стар. 3

У ВІЛЬНІ ЎСТАЛЯВАЛІ
ШЫЛЬДУ Ў ГОНАР
КС. АДАМА СТАНКЕВІЧА

Працяг на стар. 3

БЕЛАРУСЫ АМЕРЫКІ
АДКРЫЛІ
ЛЕТНІ СЕЗОН

Працяг на стар.7

“ЛЯПІСЫ” САБРАЛІ АНШЛАГ У ВІЛЬНІ

Alaksiej Valah, Generation.by

Забаронены ў Беларусі гурт “Ляпіс Трубяцкі” 14 траўня выступіў перад студэнтамі Еўрапейскага гуманітарнага ўніверсітэта.

Канцэрт пры поўным аншлагі прайшоў у віленскім клубе “Прапаганда”, які месціцца ў памяшканнях былога Дома культуры прафсаюзаў. Вечарына была арганізаваная Еўрапейскім гуманітарным ўніверсітэтам пры падтрымцы МГА “ЗБС “Бацькаўшчына” ў межах культурніцкай кампаніі “Будзьма беларусамі”. Канцэрт наведалі і прадстаўнікі літоўскіх уладаў: міністр адукацыі Літвы і чыноўнікі гарадскога самакіравання.

Канцэрт “Ляпісаў” быў незвычайны і тым, што трапіць на яго можна было толькі па запрашальніках. Большасць шчасліўчыкаў, якія атрымалі запрашэнні, складалі студэнты ЕГУ.

Працяг на стар. 2

ЯЎГЕНУ ВАПУ АНУЛЯВАЛІ БЕЛАРУСКУЮ ВІЗУ

23 траўня пры перачэнні беларускай мяжы беларускія памежныя службы анулявалі ўязную візу старшыні ўправы “Радыё Рацыя” і галоўнаму рэдактару Тыднёвіка беларусаў у Польшчы “Ніва” Яўгену Вапу, не пусціўшы такім чынам на тэрыторыю Беларусі.

Яўген Вапа з’яўляецца сябрам Вялікай Рады Згуртавання “Бацькаўшчына” і менавіта па запрашэнні “Бацькаўшчыны” ён атрымаў службовую візу для ўезду ў Беларусь. Пры ануляванні візы яму паведамілі, што пра прычыны такога рашэння

можна даведацца ў Пасольстве Рэспублікі Беларусь у Варшаве. Аднак беларускае пасольства адмовілася назваць гэтыя прычыны.

У сувязі з гэтай сітуацыяй Згуртаванне беларусаў свету “Бацькаўшчына” звярнулася ў МЗС Беларусі з просьбай патлумачыць прычыны анулявання візы.

У лісце МГА “ЗБС “Бацькаўшчына”, накіраваным на імя міністра замежных спраў Беларусі, падкрэсліваецца, што Яўген Вапа з’яўляецца актыўным грамадскім дзеячам беларускай нацыянальнай меншасці ў Польшчы,

Працяг на стар. 2

ГОНАР ЦІ ПРЫБЫТАК. У ЛОНДАНЕ ПІКЕТАВАЛІ MCDONALD'S

Удзельнікі кампаніі "Free Belarus Now!" 18 траўня правялі акцыю "Гонар ці прыбытак" ля ўваходу ў рэстаран хуткага харчавання McDonald's, размешчанага ў цэнтры Лондана.

Акцыя пратэсту была справакаваная ўдзелам мінскага рэстарана McDonald's у судовых працэсах над

удзельнікамі Плошчы. Да спраў падсудных былі далучаныя заявы рэстарана McDonald's і крамы "Евросеть" пра ўпушчаны прыбытак увечары 19 снежня, калі ў Мінску праходзіла акцыя пратэсту супраць фальсіфікацыі вынікаў прэзідэнцкіх выбараў.

Каардынатар кампаніі "Free Belarus Now!" Ірына Багданава, сястра прысуджанага да 5 гадоў турэмнага зняволення кандыдата ў прэзідэнты Андрэя Саннікава, каментуючы акцыю, сказала: "Мы спадзяваліся, што на працягу судовых працэсаў кампанія McDonald's недвухсэнсоўна адмяжуецца ад задумы ўладаў па ўцягванні камерцыйных

структур у брудную палітычную гульню. Сённяшняю акцыю мы праводзім для таго, каб бізнес-структуры цвяроза ацэньвалі рэчаіснасць, і разумелі, што іх дзейнасць знаходзіцца пад кантролем грамадства".

У акцыі ўзялі ўдзел актывісты кампаніі "Free Belarus Now!", удзельнікі трупы Беларускага Свабоднага тэатра, беларускія і брытанскія грамадскія дзеячы. Падчас акцыі былі раздадзеныя сотні ўлёткаў, якія інфармуюць аб сітуацыі ў Беларусі, аб рэпрэсіях супраць палітычных актывістаў і грамадскіх дзеячаў.

Паводле сайту "Хартыя'97"

13 КІЛАМЕТРАЎ У ГОНАР ГЕНЕРАЛА БУЛАК-БАЛАХОВІЧА

Арганізацыя "Беларуская Нацыянальная Памяць" зладзіла ў гонар генерала Булак-Балаховіча веласіпедны прабег па Варшаве працягласцю 13 км.

Пачаўся рэйд ад помніка дэ Голю, далей удзельнікі прабегу праехалі праз

мост Панятоўскага на правы бераг Віслы – на вуліцу Парыжскую, 27, месца смерці Булак-Балаховіча, наведалі Павонскія могілкі, дзе знаходзіцца сімвалічная магіла генерала.

Паводле "Радыё Рацыя"

НАВІНЫ МГА "ЗБС "БАЦЬКАЎШЧЫНА"

"ЛЯПІСЫ" САБРАЛІ АНШЛАГ У ВІЛЬНІ

Працяг. Пачатак на стар. 1

Таксама сярод запрошаных можна было ўбачыць гасцей з Беларусі – мастака Алеся Пушкіна і эканаміста Сяргея Чалага. Акрамя таго, на канцэрт прыйшлі ўдзельнікі Плошчы-2010, якія пасля снежаньскіх падзей знаходзяцца за мяжой.

Канцэрт пачаўся са спазненнем. Перад уваходам сабраліся сотні чалавек (усяго на канцэрт прыйшло больш за 500 чалавек). На стаянцы можна было пабачыць аўтамабілі з бел-чырвона-белай сімволікай. Актывісты арганізацыі Belarus Watch у межах кампаніі "БЕЗ ВІЗЫ!" раздавалі саколкі і фатаграфаваліся з тэматычнымі постэрамі. У фае клуба можна

было набыць прадукцыю рэдакцыі часопіса "Архэ". Адным словам, канцэрт "Ляпісаў" у Вільні перарос у сапраўдную беларускую вечарыну.

Сяргей Міхалок і кампанія выканалі песні з новага альбому "Вяселья карцінкі", а таксама ранейшыя хіты. Беларускамоўныя песні "Ляпісаў" асабліва жыва ўспрымаліся публікай. Музыкаў доўга не адпускалі, яны выконвалі на "біс" песню за песняй. Але развітацца ўсё ж давялося, добра, што ненадоўга. 10 чэрвеня "Ляпіс Трубяцкі" зладзіць платны канцэрт у той жа "Прапагандзе".

Інфармацыйны цэнтр МГА "ЗБС "Бацькаўшчына"

ЯЎГЕНУ ВАПУ АНУЛЯВАЛІ БЕЛАРУСКУЮ ВІЗУ

Працяг. Пачатак на стар. 1

старшынёй Беларускага саюза ў Польшчы. Шмат у чым дзякуючы яго дзейнасці беларуская меншасць у Беластоцчыне захавалася і актыўна дзейнічае на грамадска-культурнай ніве.

"Згуртаванне беларусаў свету "Бацькаўшчына" звяртаецца ў Міністэрства замежных спраў Рэспублікі Беларусь з настойлівай просьбай патлумачыць прычыны анулявання ўязной візы сябру Вялікай Рады МГА "ЗБС "Бацькаўшчына" Яўгену Вапу", – гаворыцца ў лісце.

Таксама Згуртаванне беларусаў свету "Бацькаўшчына" ў адпаведным лісце прайнфармавала Міністэрства культуры Беларусі аб ануляванні візы Яўгену Вапу, падкрэсліўшы, што Яўген Вапа з'яўляецца членам Кансультацыйнага савета па справах беларусаў замежжа пры Міністэрстве культуры Рэспублікі Беларусь. Не маючы візы, ён не зможа ўзяць удзел у пасаджэнні Кансультацыйнага савета, запланаваным на 9 ліпеня 2011 года. І выказала просьбу аказаць спрыянне ў высвятленні прычынаў анулявання візы Яўгену Вапу і па магчымасці прыняць пэўныя захады з тым, каб расшэнне аб ануляванні візы было адменена.

У сваю чаргу Міністэрства замежных спраў Польшчы прыняло заяву, у якой выказала заклапочанасць з нагоды анулявання візы Яўгену Вапу.

"Лічым гэты інцыдэнт чарговым, разам з арыштам Андрэя Пачобута, крокам беларукіх уладаў, скіраваным супраць свабоды слова", – адзначаецца ў заяве.

Управа "Радыё Рацыя" распаўсюдзіла зварот, у якім заклікала праявіць салідарнасць, пацікавіўшыся "сітуацыяй, у якой беларуса – грамадзяніна Польшчы, старшыню Беларускага саюза ў Рэспубліцы Польшча, журналіста, пазбаўляюць права на ўезд у Рэспубліку Беларусь".

Сам Яўген Вапа наступным чынам патлумачыў на сайце "Радыё Рацыя" з'яўленне гэтага закліку: "Наша заява – гэта перадусім зварот да сяброў журналістаў, каб і яны паспрабавалі даведацца, што было прычынай анулявання для мяне візы. І гэты заклік ёсць для таго, каб пазваніць у пасольства Беларусі ў Варшаве, бо туды мяне памежнікі накіравалі, каб атрымаць інфармацыю".

Інфармацыйны цэнтр МГА "ЗБС "Бацькаўшчына"

БЕЛАРУСЫ САНКТ-ПЕЦЯРБУРГА УШАНАВАЛІ ПАМЯЦЬ АХВЯРАЎ СТАЛІНСКІХ РЭПРЭСІЙ

Сустрэча ўдзельнікаў Беларускага грамадска-культурнага таварыства і іх сяброў у пасёлку Левашова, непадалёку ад Санкт-Пецярбурга адбылася 7 траўня. Для беларусаў Санкт-Пецярбурга штогадовае наведванне Левашоўскай пустэчы з мэтай ушанавання ахвяраў сталінскіх рэпрэсій стала традыцыяй.

Сёлага ў памятнай сустрэчы ўдзельнічала 12 чалавек. Гісторык, доктар філалагічных навук, загадчык аддзела рэдкай кнігі Расійскай Нацыянальнай (Публічнай) бібліятэкі, аўтар кнігі “Беларускі Пецярбург”

Мікола Нікалаеў распавёў гісторыю Левашоўскіх могілак прысутным. Пасля агляду і знаёмства з мемарыялам, уся суполка сабралася каля беларуска-літоўскага крыжа, першага помніка, які быў пастаўлены ў Левашоўскай пустэчы. Тут жа пецярбургскі грэка-каталіцкі святар айцец Кірыл правёў паніхіду на беларускай мове.

Скончылася служба і памятнае мерапрыемства спевам духоўнага гімна Беларусі “Магутны Божа” ў выкананні выдатнага беларускага спевака Лявона Габрусенка.

belspb.org

У ВІЛЬНІ УСТАЛЯВАЛІ ШЫЛЬДУ Ў ГОНАР КС. АДАМА СТАНКЕВІЧА

Намаганнямі старшыні Таварыства Беларускай культуры ў Літве Хведара Нюнькі ў суботу, 14 траўня, на будынку былой Віленскай беларускай гімназіі была ўсталявана мемарыяльная шылда ў гонар святара і пакутніка ксяндза Адама Станкевіча.

Пра ўрачыстае адкрыццё шылды будзе паведамлена пазней.

Варта адзначыць, што гэта ўжо 10-я па ліку шылда, усталяваная ў Вільні дзякуючы Таварыству Беларускай культуры.

westki.info

ГАНАРУСЯ БЫЦЬ БЕЛАРУСКАЮ

Як не забыць родную мову, жывучы за тысячы кіламетраў ад Радзімы, і не згубіць сябе ва ўмовах чужой культуры, піша сябра Нью-ёркскага аддзела Беларуска-амерыканскага задзіночання Алена Ахмяненка.

Кожны з нас, спадзяюся, мае пачуццё сувязі з Радзімай. Але тут, у Нью-Ёрку, пачуццё гэтае часта пачынае губляцца, асабліва калі побач няма тваіх родных і сяброў з Бацькаўшчыны. У гэтым вялікім горадзе з чужою культурай, музыкаю, моваю і ладам жыцця, з зусім іншым менталітэтам людзей, можна згубіцца і нават забыцца, хто ты такі. Бо, жывучы тут, усё больш пачынаеш размаўляць па-ангельску, а родную мову ўжываеш усё радзей.

Калі цябе нехта пытае: “Хто ты, ці адкуль ты родам?” – ты, мабыць, адказваеш: “Я – беларус”. Але не кожны ўсведамляе, што гэта значыць, як не задумвалася і я.

Калі я сустрэлася ў Нью-Ёрку з маім сябрам Арцёмам Міхайлоўскім, ён параіў мне: “Ідзі да сваіх”. І я прыйшла ў аддзел Беларуска-амерыканскага задзіночання ў Нью-Ёрку.

Прызнаюся сумленна, я і не разумела, наколькі гэта важна – сустракацца, сябраваць і размаўляць з землякамі, абмяркоўваючы палітычныя, эканамічныя і культурныя падзеі, што адбываюцца ў Беларусі і ў свеце. Калі ўпершыню прыйшла на сход і пачула, што ўсе размаўляюць па-беларуску, спачатку я спалохалася, што не змагу быць сапраўднаю сяброўкаю арганізацыі, таму што не размаўляю

так добра на роднай мове. Прычына гэтаму ў тым, што ў Беларусі я саромелася размаўляць па-беларуску, ды і сябры здэкаваліся, таму што гэта лічылася несучасным і нямодным, а мне не хацелася быць белаю варонаю, з якой усе смяюцца. Таму родная мова паступова забывалася.

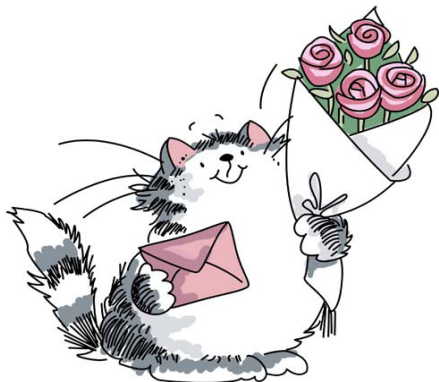
Трапіўшы ў БАЗА ў беларускамоўнае асяроддзе, я перастала саромецца і баяцца, адчула сябе сярод роўных і з радасцю пачала размаўляць па-беларуску. І мне гэта падабаецца. Гэта дадало мне упэўненасці, што ў гэтай краіне я не адна. Хочацца параіць усім, хто ходзіць на нашыя сходы, каб таксама, спачатку як могуць, як атрымліваецца, спрабавалі размаўляць між сабою і дома па-беларуску, каб вярнуцца да нашай роднай мовы. Мабыць, тады мы будзем адчуваць сябе больш згуртаванымі і абароненымі. Мова аб'ядноўвае людзей.

Сяброўкаю БАЗА я стала нядаўна. Даведалася, што сябры арганізацыі адзначаюць тут нашыя нацыянальныя святы: Каляды, Гуканне вясны, Купалле, святкуюць Дзень незалежнасці Беларусі, смела адзначаюць палітычныя падзеі і навіны, пра якія даведваюцца не з салодка-ліпавай падачы беларускага тэлебачання, а з самых разнастайных інфармацыйных крыніцаў.

З нецяярпеннем чакаю лета і Купалля. Спадзяюся, што сёлета на яго збярэцца шмат дзяўчат і хлопцаў. Вельмі задаволеная, што знайшла месца і сяброў, дзе я з годнасцю магу адчуваць сябе беларускаю.

Алена Ахмяненка, e-krama.com

ВІНШАВАННЕ СЯБРАЎ ВЯЛІКАЙ РАДЫ

Маем гонар павіншаваць з днём нараджэння сябраў Вялікай Рады Згуртавання беларусаў свету "Бацькаўшчына", якія нарадзіліся ў чэрвені: **Валянціна Голубева, Міколу Маркевіча** (Беларусь), **Лявона Юрэвіча** (ЗША), **Яўгена Вапу** (Польшча), **Валерыя Барташа** (Украіна), **Дзмітрыя Плакса** (Швецыя). Жадаем шанюным імяніннікам выдатнага здароўя, дабрабыту, натхнёнай працы, поспехаў ва ўсіх справах.

Управа МГА "ЗБС "Бацькаўшчына"

ВІНШУЕМ З ЮБІЛЕЕМ ІРКУЦКАЕ ТАВАРЫСТВА БЕЛАРУСКОЙ КУЛЬТУРЫ ІМЯ ЯНА ЧЭРСКАГА!

31 траўня 15-гадовы юбілей святкуе Іркуцкае таварыства беларускай культуры імя Яна Чэрскага. Згуртаванне беларусаў свету "Бацькаўшчына" шчыра віншуе сябраў ІТБК з такой значнай падзеяй.

Без перабольшвання можна сказаць, што Таварыства беларускай культуры імя Яна Чэрскага з'яўляецца адной з самых актыўных беларускіх суполак замежжа. Дзейнасць яго вядомая далёка за межамі не толькі Іркуцкай вобласці, але і Расіі. Сёння ІТБК мае 11 аддзяленняў у розных гарадах Іркуцкай вобласці і працуе па 20-ці розных накірунках. Кожны месяц сябры таварыства праводзяць шэраг розных мерапрыемстваў: беларускія абрадавыя святы, беларускія дыскатэкі для моладзі, гістарычныя вечарыны, музычныя фестывалі.

Пры таварыстве дзейнічаюць Бібліятэка беларускай літаратуры, музей-майстэрня "Беларуская хатка", дзе сабраны ўнікальныя экспанаты з беларускіх вёсак Прыбайкалля, кансультацыйны цэнтр "Аіст" па пытаннях міграцыі і распаўсюджвання інфармацыі пра грамадзянскія правы

ў Расіі сярод перасяленцаў з Беларусі. Раз на два месяцы выходзіць газета "Маланка".

Вялікае значэнне Таварыства надзяляе пытанню перадачы маладому пакаленню культуры і гістарычнай спадчыны беларускага народа. Дзякуючы нястомнай працы актыву ІТБК і асабліва яго нязменнага старшыні Алега Рудакова ў Іркуцку выгадавалася цэлая плынь маладых беларусаў, якія, нарадзіўшыся ў Сібіры за тысячы кіламетраў ад Беларусі, пастаянна працуюць, не шкадуючы часу і сіл, на ніве адраджэння і папулярызавання духоўных і культурных каштоўнасцяў беларускага народа ў Прыбайкаллі.

Згуртаванне беларусаў свету "Бацькаўшчына" ганарыцца супрацай з Іркуцкім таварыствам беларускай культуры. Спадзяемся, што і надалей нашы арганізацыі будуць працаваць разам.

Яшчэ раз віншваем Таварыства з юбілеем і жадаем творчых поспехаў, нязгаснай энергіі, сіл і натхнення на далейшую працу па папулярызаванні беларускай культуры.

Управа МГА "ЗБС "Бацькаўшчына"

ГУТАРКА

АЛЕГ РУДАКОЎ: МЫ ПАВІННЫ АХВЯРАВАЦЬ ДЗЕЛЯ ТАГО, КАБ АБУДЗІЦЬ ЦІКАЎНАСЦЬ НАРОДА ДА СВАЁЙ ГІСТОРЫІ, ТРАДЫЦЫІ, КУЛЬТУРЫ

Напярэдадні 15-гадовага юбілею Таварыства Іркуцкай культуры імя Яна Чэрскага сутыкнулася з пытаннем аб высяленні з займанага памяшкання. Пра гэтую і іншыя праблемы, а таксама пра планы па адзначэнні юбілею распавёў нязменны старшыня Таварыства Алег Рудакоў.

- Спдар Алег, у Вас ўзніклі праблемы з сядзібай, дзе размяшчаецца Таварыства. З чым гэта звязана і што можна зрабіць у такой сітуацыі?

- Мы здымаем сядзібу ў Камітэце муніцыпальнай маёмасці ў Іркуцку. У Расіі выйшаў закон, згодна з якім улады павінны пазбавіцца сваёй маёмасці амаль усёй, прадаць гэтую маёмасць прыватным асобам, каб не забяспечваць утрыманне гэтых аб'ектаў. Застаюцца ў іхнай маёмасці толькі тыя будынкі, якія належаць непасрэдна адміністрацыі, то бок, дзе чыноўнікі сядзяць і працуюць. Гэтыя будынкі яны пакідаюць за сабой, а ўсе астатнія будынкі, якія належалі адміністрацыі, яны павінны распрадаць. І мы знаходзімся ў адным з такіх будынкаў. Згодна з законам, пытанне з продажам трэба вырашыць да 2013

года, то бок да гэтага часу мы маглі б спакойна карыстацца памяшканнем, але нечакана прыйшла навіна, што наш будынак якраз збіраюцца выствіць на аўкцыён. Пакуль яшчэ дакладна невядома, мы спрабуем нешта рабіць, лісты розныя пішам. З другога боку існуе такі закон, згодна з якім, калі грамадская арганізацыя знаходзілася ў ад-

ным будынку больш за пяць гадоў, то яе не маюць права выгнаць проста так, нічога не прапанаваўшы ўзамен. І нам ужо прапаноўвалі адзін варыянт, але там нам выставілі такі кошт арэнды, што мы не можам яго пацягнуць. Зараз нам прапанавалі другі варыянт, але там таксама будзе большая арэнда, чым за-

раз. І пры гэтым больш сціплыя ўмовы, менш месца, таму мы пакуль не згаджаемся, але што будзе далей – невядома.

- Але ж таварыства ўвесь час плаціць арэнду за памяшканне?

- Так, мы плацім арэнду гарадскім уладам, але гэта была льготная арэнда як для грамадскай арганізацыі. Мы ўжо

11 год займаем гэтае памяшканне. Ад пачатку яно было ў непрыдатным стане, і мы больш за год там рабілі рамонт. Паступова, спачатку адзін пакой, потым другі, сваімі сіламі знаходзілі грошы, каб купляць нейкія матэрыялы.

- А тое, што зараз вам прапааноўваюць, гэта ўжо на камерцыйнай аснове?

- Так, гэта звычайная арэнда. Тое, што зараз нам прапааноўваюць, значна вышэй за кошце за тое, што мы плацілі. І ўвогуле я вымушаны сказаць, што мы падышлі да свайго 15-годдзя, так бы мовіць банкрутамі. На жаль, з 2007 года ў нас няма падтрымкі дзяржавы, я маю на ўвазе, абласных органаў улады. Раней нам давалі нейкія грошы на правядзенне мерапрыемстваў, цяпер не даюць. І мы шукаем або спонсараў нейкіх, або самі скідаемся. Але пакуль што мы сваю актыўнасць не страцілі. Я думаю, мы знойдзем сродкі правесці 28 траўня фестываль "Гучы, гоман беларускі", а потым я паеду ў Баяндаеўскі раён музы ствараць.

- А што гэта будзе за музей?

- У адміністрацыі Баяндаеўскага раёна ўзнікла думка пабудаваць тры сядзібы: мангольскую юрту з прыбудовамі, рускую ізбу з прыбудовамі і таксама беларускую хату з прыбудовамі. Мы ўжо знайшлі інвестара на пабудову беларускай сядзібы. Гэта будзе па дарозе на Малае Мора Байкала, і тудой ездзіць шмат турыстаў, там будзе зроблена таксама кавярня. Мы там збіраемся не проста музей зрабіць, а яшчэ і час ад часу праводзіць беларускія святы, адчыніць краму "Беларускі сувенір". Хату мы возьмем у адной з беларускіх вёсак, утвораных у сталшпінскі час, мы яе купім і перавязем у музей, то бок гэта будзе гістарычны будынак. І ў хаце ўсярэдзіне таксама ўсё будзе зроблена, як у сталшпінскі час, адновім інтэр'ер, паставім печку там, скрыні, калаўрот, можа, кросны, карацей усё, што там было.

- У вас ўжо ёсць нейкія прыкладныя даты, калі гэты праект можа быць рэалізаваны?

- Я думаю, што да канца лета ўжо музей будзе пабудаваны. Там ужо пачалі будаўніцтва. Першыя крокі ўжо зроблены.

- У канцы траўня вы будзеце праводзіць фестываль "Гучы, гоман беларускі". Раскажыце, калі ласка, пра яго падрабязней.

- Гэты фестываль у нас ужо будзе сёмы, бо мы праводзім нашы фэсты адзін раз у два гады. Наша аб'яднанне мае статус рэгіянальнага, і нашы аддзяленні раскіданыя па ўсёй Іркуцкай вобласці. Амаль ва ўсіх гэтых аддзяленнях ёсць свае гурты. Ёсць,

праўда, такія аддзяленні, дзе гуртоў няма, але там ёсць бабулькі, якія спяваюць аўтэнтычныя беларускія спевы, старажытныя. Мы іх таксама запрашаем. То бок мы запрашаем любыя гурты, незалежна ад таго, ці яны належаць да нашай суполкі, ці яны не належаць, якія спяваюць беларускія песні. Фестываль мае такое значэнне, бо гэта будзе конкурс. Лепшыя калектывы атрымаюць дыпламы лаўрэатаў, а тыя, хто не ўвайшоў у іх лік, атрымаюць дыпламы ўдзельнікаў. Кожны калектыў мы збіраемся ўзнагародзіць нейкім каштоўным падарункам альбо грашовай прэміяй. Бо я сам выдатна разумею, што асабліва на месцах падтрымка вельмі патрэбная, да таго ж для гэтых ансамбляў, асабліва з перыферыі, прыехаць у Іркуцк з вёсак - гэта вельмі важна. Яны там у сябе нешта робяць, праводзяць нейкія святы, і прыехаць у Іркуцк для іх вельмі важна, бо гэта нейкую такую рысу пад іх дзейнасцю падводзіць. То бок яны прыязджаюць і паказваюць самае лепшае. Гэта такі абмен вопытам. Я таксама спадзяюся, што прыедуць госці з Мінска, ужо ёсць пэўныя дамоўленасці, павінен прыехаць гурт "Горынь", які спявае аўтэнтычныя беларускія песні. Спрашаем таксама з іншых сібірскіх гарадоў. Пакуль што пацвердзілі, што з Новасібірска прыедуць. Будзе вялікі фестываль.

У гэтым годзе спаўняецца 350 гадоў гораду Іркуцку. Мы не проста прымеркавалі фестываль да юбілею, а вырашылі, што кожны калектыў, які да нас прыедзе з розных рэгіёнаў, прывязе з сабой нейкі цікавы падарунак гораду Іркуцку. Потым мы зробім стэнд з гэтымі падарункамі ў Музеі горада Іркуцка. Там будзе падпісана "Беларусы Прыбайкалля гораду Іркуцку ў гонар 350-годдзя". Гэтую фішку нашу пакуль яшчэ ніхто не скапіраваў. А ўвогуле мы тут у Іркуцку часта задаём моду на нейкія новыя ініцыятывы.

- А што яшчэ будзеце ладзіць да свайго юбілею?

- 31 траўня мы збіраемся ладзіць афіцыйны прыём. Нам 15 год, і безумоўна, будзе шмат людзей з іншых нацыянальна-культурных аб'яднанняў, з грамадскіх арганізацый, з якімі мы супрацоўнічаем, якія захочуць нас павіншаваць. Калі іх запусціць на фестываль 28 траўня, то зоймуць паўтары гадзіны часу адны віншаванні. Таму мы вырашылі ад фестывала агучыць толькі вітанні ад адміністрацыі вобласці, ад губернатара і ад мэра. А ўсе астатнія будуць агучаны 31 траўня. Мы правядзем ўрачыстае пасяджэнне, на якім арганізуем фуршэт, будзем прымаць падарункі, віншаванні. Будзе святочны дзень, кожны зможа прыйсці,

нас павіншаваць, сказаць усё, што ён пра нас думае. Будзе ў нас такі Дзень народзінаў.

- Вы ўзначальваеце Таварыства на працягу 15 год, што ўвесь гэты час дае сілы, дапамагае рухацца наперад?

- Упартасць. Справа ў тым, што я калі бачу, што шмат стэрэатыпаў пра беларускі народ, пра беларускую традыцыю, беларускую гісторыю з'яўляецца ў нас у Іркуцку, мне гэта дае нейкую такую ўпартую патрэбу, каб гэтыя стэрэатыпы ламаць. Напрыклад, 16 красавіка мы правялі вечарыну, прысвечаную беларусам, якія ўдзельнічалі ў фарміраванні генерала Андэрса. Дагэтуль у сродках масавай інфармацыі ў Іркуцку заўжды пісалі пра польскіх салдатаў, кшталту гэта была польская армія і польскія салдаты. І я раней нават над гэтым не задумваўся. Упершыню я над гэтым задумваўся, калі пачаў інтэрв'ю аднаго ветэрана з горада Чарамхова, ён сказаў: "Я не паляк, я беларус". Я задумваўся і стаў шукаць, праводзіць даследаванні, і даведаўся, што ў арміі Андэрса было шмат беларусаў. І мы правялі такую гістарычную вечарыну з удзелам польскага консула, з удзелам гісторыкаў. Калі пачынаеш пра ўсё распавядаць, то атрымліваецца, што беларусы шмат чаго зрабілі, ёсць шмат герояў, якія ваявалі ў арміі Андэрса, праславіліся ў бітве пад Монтэ-Касіна. Але пра гэта ніхто не ведае. Трэба змагацца з гэтым неяк, са стэрэатыпамі. Вось так сціскаеш зубы і змагаешся. Бывае, што іншым разам стамляешся і не ведаеш, што рабіць, але ўсё роўна трэба гэты пласт неяк накіроўваць і рухаць. З палякамі гэта толькі адзін бок, а ёсць жа ў нас рускія шавіністычна настроеныя, якія кажуць: беларусы - дык гэта ж тыя самыя рускія, падумаеш, трошкі гэкаюць смешна. Ворагаў беларушчыны вельмі шмат, і калі мы будзем маўчаць, калі мы будзем ім усё дараваць, цяпець, то і народу нашага не будзе ўвогуле, ён знікне, ён растворуцца. Ёсць такая праца ў Льва Гумілёва, ён там пісаў, што калі народ, нацыя знікае, то з'яўляюцца такія пасіянарныя асобы, то бок самаахвярныя, якія ахвяруюць сваім жыццём, грашымі, забяспечанасцю, то бок мы павінны ахвяраваць, дзеля таго каб абудзіць цікаўнасць народа да сваёй гісторыі, традыцыі, культуры. Трэба гэта рабіць. Калі гэтага не рабіць, не абуджаць, то яно ўсё знікне, проста растворуцца. Каб моладзь пайшла за намі, трэба абудзіць у яе цікавасць да сваёй гістарычнай спадчыны, годнасць, што яны беларусы.

*Гутарыла Таццяна Печанко,
прэс-сакратар*

МГА "ЗБС "Бацькаўшчына"

У САНКТ-ПЕЦЯРБУРГУ ПРАЙШОЎ ПІКЕТ СУПРАЦЬ РЭПРЭСІЙ У БЕЛАРУСІ

Пікет супраць рэпрэсій у Беларусі прайшоў 26 красавіка каля прадстаўніцтва амбасады Рэспублікі Беларусь у Санкт-Пецярбургу.

Удзельнікі акцыі – грамадзяне Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь – заляпілі раты скотчам з надпісам “цэнзура” і звязалі адзін аднаго ланцугом. Па задуме арганізатараў, гэта сімвалізавала беларускае грамадства, скаванае страхам, якому беларускія ўлады забараняюць адкрыта выказаць сваё меркаванне аб тым, што адбываецца ў краіне.

Удзельнікі пікету скандавалі “Ганьба!”, “Беларусі – так, Лукашэнка – не!”, “Свабоду палітвязням!”, “Не рэпрэсіям у Беларусі!”. Выступоўцы на пікеце гаварылі пра тое, што апошнім часам Беларусь ахапіла хваля рэпрэсіяў не толькі супраць інашадумцаў, але і шараговых грамадзян, якія адважыліся адкрыта выказаць сваю нязгоду з палітыкай дзейнага кіраўніка дзяржавы.

Завяршылася акцыя хвілінай маўчання ў памяць пра зніклых палітыкаў, ахвяраў тэракту ў Мінску 14 красавіка, а таксама ахвяраў палітычнага рэжыму, кінутых за краты.

Паводле Ігара Станкевіча

ЧАРНОБЫЛЬ... ФУКУСИМА... АСТРАВЕЦ?

У Беларускім грамадска-рэлігійным цэнтры Таронта (Канада) 15 траўня адбылася сустрэча з фізікам-ядзершчыкам, сустаршынёй руху “Вучоныя за бяз’ядзерную Беларусь” Ягорам Фядзюшыным. Яна была прымеркаваная да 25-годдзя Чарнобыльскай катастрофы, і назва яе – “Праблемы і перспектывы будаўніцтва АЭС у Беларусі” адлюстроўвае трывогу грамадскасці ў сувязі з гэтым праектам.

Дакладчык, які трыццаць пяць гадоў адпрацаваў у Інстытуце ядзернай энергетыкі ў Соснах і з’яўляецца аўтарам трыццаці вынаходніцтваў, у

драбніцах ведае праблемы “мірнага атома”. Яго пазіцыя наконт недапушчальнасці будаўніцтва АЭС у Беларусі (падтрыманая такімі вядомымі вучонымі, як Аляксей Яблыкаў, Георгі Лепін, Юры Варонежцаў і іншымі) была неаднаразова агучаная у сродках масавай інфармацыі і выклікала азлобленасць беларускіх уладаў.

Па выніках сустрэчы была прынятая рэзалюцыя, аднагалосна ўхваленая ўсімі прысутнымі. Вяла сустрэчу старшыня Згуртавання беларусаў Канады Валянціна Шаўчэнка.

Віялета Кавалёва

Тэкст прынятай рэзалюцыі можна прачытаць на сайце zbsb.org

У БЕЛАСТОЦКІМ УНІВЕРСІТЭЦЕ АДБЫЛАСЯ АЎТАРСКАЯ ВЕЧАРЫНА ЯНА ЧЫКВІНА

Літаратурная вечарына вядомага паэта, прафесара, даследчыка беларускай і рускай літаратуры Яна Чыквіна адбылася 17 траўня ў Беластоцкім універсітэце. Мерапрыемства праходзіла ў межах 9-га Падляшскага фестывалю навукі і культуры.

Падчас імпрэзы прагучалі даклады пра беларускае літаратурнае аб’яднанне “Белавежа” і творчасць Яна Чыквіна як аднаго з ярка-

вых прадстаўнікоў гэтага аб’яднання. Студэнты чыталі вершы паэта па-беларуску і ў перакладах на рускую мову. Сам Ян Чыквін расказаў пра асаблівасці творчай дзейнасці і пра сваё разуменне паэзіі. Таксама ён чытаў пераклады польскіх паэтаў і свае ўласныя вершы.

Арганізавалі імпрэзу сябры навуковага кола русістаў, якое існуе ў Беластоцкім універсітэце.

Паводле “Радыё Рацыя”

БЕЛАРУСКІ МУЗЫЧНЫ ТЫДЗЕНЬ У СТАЛІЦЫ ШВЕЦЫІ

Тыдзень з 1 па 8 траўня гэтага года можна з усімі правамі назваць выключна насычаным беларускімі культурнымі падзеямі ў Швецыі. Суполка беларусаў вітала ў Швецыі Змітра Вайццошкі і яго музыкаў.

Мы былі сведкамі некалькіх бліскучых канцэртаў. Адзін з іх даў Зміцер 2 траўня. Шэраг імпрэзаў у стакгольмскіх царкоўных храмах зрабіў таксама музычны хор “Канкордыя” пад кіраўніцтвам Галіны Казіміроўскай. Сярод тых, хто спяваў у хоры, можна было ўбачыць і Стэфана Эрыксана, пашла Швецыі ў Беларусі, якога сёлета мы раней, 14 красавіка, віталі таксама ўсёй нашай суполкай.

1 траўня мы чакалі Змітра і яго каманду раніцай на яхце ў цэнтры Стакгольма. Бел-чырвона-белы сцяг быў далёка бачны ў гэтую раніцу. Адвесці гасцей мы вырашылі на невялічкі, але вельмі прыгожы востраў, што ляжыць на стакгольмскім архіпелагу – Лагнродэн.

Гэта была цудоўная сустрэча – мы размаўлялі пра ўсё, пілі розныя напоі, зрабілі смачнае мяса. Зміцер адкрыў на Лагнродэне купальны сезон 2011!

Песні пра Беларусь і бе-

ларускую душу віталі над Стакгольмам пераможна і моцна. Ніводны з канцэртаў немагчыма назваць адкрыта палітычным. Хутчэй, наадварот... І ў гэтым, падаецца, іх моц. Бо палітыкі робяць справу і сыходзяць, а народ і яго культура застаецца.

Немагчыма не адзначыць ролю Стэфана Эрыксана, галоўнага шведскага дыпламата ў Беларусі, у падтрымцы гэтых самых істотных скарбніцаў беларускай культуры. Яго цудоўная беларуская мова і асабісты ўдзел у хоры Галіны Казіміроўскай – сведчанне таго, што Стэфан не проста пасол і чыноўнік сваёй краіны. Ён чалавек, які любіць Беларусь і робіць вялікую справу, каб наша мова і культура дайшлі да Швецыі і атрымалі тут сваё прызнанне і пашану.

Такія звычайныя чалавечыя кантакты адкрываюць перспектыву і даюць магчымасці спадзявацца, што нашы стасункі са шведскім грамадствам будуць толькі пашырацца. З боку суполкі праца па паглыбленні такіх кантактаў будзе прадоўжана.

Юры Кажура, старшыня Рады Беларусаў Швецыі sverigesbelarusier.se

ЖЫВОЕ БЕЛАРУСКАЕ СЛОВА ГУЧАЛА Ё ПРАЗЕ

Невялічкі пакой пражскай кавярні «Sladkovsky», дзе праходзіў 3 траўня беларускі літаратурны вечар, сваім інтэр'ерам і атмасферай пераносіў у 20-30-ыя гады мінулага стагоддзя, калі кавярні былі цэнтрам культурнага і літаратурнага жыцця. Вечар аказаўся надзвычай цёплым і кранальным, ён нагадаў, якую радасць можа прыносіць мастацтва жывога слова.

Вёў імпрэзу вядомы паэт Андрэй Хадановіч, якога для чэхаў тлумачыў перакладчык Сяргей Смарычэнка.

Першай прачытаць свае вершы выйшла пераможца конкурсу беларускага ПЭН-цэнтра да 100-годдзя Ларысы Геніюш – Наста Баярскіх, якая піша пад псеўданімам Ася Волкава.

Вядомы перакладчык Сяргей Шупа прадставіў свае пераклады твораў Тацяны Громачы і Міленкі Ергавіча з харвацкай.

Парадаваў сваім выступам Ян Максімоў, які прачытаў пераклад украінскай пісьменніцы Аксаны Забужкі на... падляшскую мову.

Не асаблівы аматар публічных выступаў, пражскі паэт і пісьменнік Макс Шчур усё ж выйшаў, каб прачытаць свае творы, а таксама пераклады вершаў Уладзіміра Някляева на чэшскую мову. Ён нават расшчодрыўся і выканаў адну са сваіх даўніх песень

Выступае Андрэй Хадановіч

“Вандроўнік Драздовіч”.

Пасля Макса Шчура свае новыя вершы прачытала літаратарка Марыўка Мартысевіч. Яна зачытала і свой пераклад на беларускую мову верша Іржы Сухага, які ў арыгінале агучыў паэт і пісьменнік, старшыня чэшскага ПЭН-клуба Іржы Дзедэчак. Ён быў адзіны выступоўца-чэх. Іржы Дзедэчак не толькі прачытаў некалькі сваіх вершаў,

але і зладзіў сапраўдны канцэрт.

Апошнім выступаў Андрэй Хадановіч. Сваімі вельмі дасціпнымі вершамі ён не даў засумаваць публіцы ні на хвіліну. Пачаўшы з вершаў, Андрэй плаўна перайшоў да музыкі, завяршыўшы выступ цудоўнай песняй Леанарда Коэна “Алілуя” ў беларускім перакладзе.

Паводле belkvaral.org

ЧАРНОБЫЛЬСКИ МІТЫНГ НА МАНХЭТЭНЕ

На 25-ю гадавіну Чарнобыльскай трагедыі, 26 красавіка, Нью-ёрскі аддзел БАЗА правёў мітынг салідарнасці з ахвярамі Чарнобыля і адначасна мітынг пратэсту супраць палітыкі беларускіх уладаў у дачыненні да насельніцтва забруджаных радыяцыйнай тэрыторыяў і ліквідатараў, а таксама супраць будаўніцтва АЭС у Беларусі.

Удзельнікі мітынгу сабраліся насупраць будынка штаб-кватэры ААН, дзе ў гэты час праходзіла пасяджэнне, прысвечанае трагічнай гадавіне. Старшыня Нью-ёрскага аддзела БАЗА Віталь Зайка распавёў пра мэты мітынгу і зрабіў агляд сітуацыі з радыяактыўным забруджаннем і ліквідацыйнай наступстваў катастрофы за чвэрць стагоддзя.

Удзельнікі мітынгу трымалі бел-чырвона-белыя сцягі і плакаты: “Чарнобыль – 25 год пакутаў”, “Дзве бяды Беларусі – Лукашэнка і Чарнобыль”, “Беларусі не патрэбны другі Чарнобыль!”. Мінакам раздавалі ўлёткі з інфармацыяй пра наступствы ядзернай катастрофы ў Беларусі.

Паводле e-krama.com

БЕЛАРУСЫ АМЕРЫКІ АДКРЫЛІ ЛЕТНІ СЕЗОН

Канцэрт “Зорна-паласаты жывы беларускі гук” у выкананні гурта “Vertex” адбыўся 14 траўня ў Гайленд-парку (Нью-Джэрсі, ЗША). Інтэрнацыянальная каманда музыкаў выканала вядомыя кампазіцыі беларускіх груп, а таксама шэраг сваіх твораў. Гэтым мерапрыемствам было абвешчана адкрыццё беларускага летняга сезону.

Пляцоўка для канцэрту была абрана невыпадкова. Яе месцазнаходжанне вельмі зручнае як для тых, хто жыве ў Нью-Ёрку, так і для жыхароў Філадэльфіі. Гэтыя гарады бадай можна лічыць зараз найбольш беларускімі з усіх амерыканскіх пасяленняў.

Улюбёныя “Паветраны шар”, “Грай”, “Менск-Мінск” ды канешне “Тры Чарапахі” гучалі над звычайна ціхім амерыканскім гарадком. Патанчыць ды паспяваць пад гэтыя кампазіцыі разам з сябрамі-беларусамі сабраліся і зусім маленькія – хто толькі робіць першыя крокі ў жыцці, і тыя, каму ўжо знаёма роля дзядуляў і бабуляў.

Канцэрт праходзіў на адкрытай

пляцоўцы – надвор’е не перашкодзіла, нягледзячы на хадзіўшыя цэлы дзень над мястэчкам хмары.

Пасля канцэрту ўсіх гасцей мерапрыемства ў грамадскай зале беларускай царквы, што знаходзіцца побач, чакала піцца. Некалькі гадзін яшчэ ішлі размовы, абмеракаванні апошніх падзеяў у Беларусі, расповеды тых, хто толькі вярнуўся з Радзімы.

“Гэтая наша ініцыятыва, можна сказаць, пробнае мерапрыемства. І тое, што першы блін не спёкся камяком, – гэта адназначна. Па тых станоўчых эмоцыях, што атрымалі падчас канцэрту і глядчы, і музыкі, і арганізатары, становіцца зразумелым, для чаго ўсё і задумвалася”, – сказаў адзін з ініцыятараў ды арганізатараў канцэрту Віталь Самсонаў.

У бліжэйшым часе плануецца масавыя выезды на рок-фэсты на цэлы ўік-энд, сплавы па рацэ, беларускія канцэрты ды, безумоўна, традыцыйнае наведванне беларускага Купалля і шмат іншых цікавостак.

Паводле belmov.org

АКТИВІСТЫ БЕЛАРУСКАЙ ДЫЯСПАРЫ ПІКЕТАВАЛІ ЕЎРАБАЧАННЕ

Актывісты беларускай дыяспары ў Нямеччыне, Францыі і Бельгіі правялі пікет у Дзюсельдорфе перад будынкам, дзе адбываўся фінал Еўрабачання, з патрабаваннем вызвалення палітвязняў.

Пікетуючы трымалі бел-чырвона-белыя сцягі і плакаты, прысвечаныя беларускім палітвязням.

Сваё паведамленне для радыё "Свабода" арганізатар акцыі Міхась Шэндзік суправадзіў наступнымі словамі: "Мы лічым, што акцыя атрымалася ўдалай, бо нас здымалі з дзясятка тэлевізійных кампаній (сярод якіх Euronews, Skynews, Al Dżazira, расійскі канал), бралі інтэрв'ю шматлікія радыёкарэспандэнты. Нас здымалі таксама тысячы гледачоў Еўрабачання. Сярод

здымкаў дасылаем адзін з паліцыяў (нямецкі АМАП), якая нас ахоўвала. Мы хочам, каб беларусы маглі пабачыць чалавечы твар нямецкага АМАПу і параўнаць яго з "тварам" беларускага АМАПу".

Радыё "Свабода"

У Вільні нагадалі пра падзеі 19 снежня ў Мінску

19 траўня ў Вільні, каля беларускай амбасады прайшла акцыя, якая нагадала пра падзеі 19 снежня 2010 г. у Мінску, калі была жорстка разганана мірная акцыя пратэсту апазіцыі супраць фальсіфікацыі вынікаў прэзідэнцкіх выбараў.

У рамках акцыі была зладжана,

між іншага, выстава фотаздымкаў пра падзеі на плошчы 2010 г. у Мінску.

"Мы заклікалі людзей – віленчукоў-беларусаў, якія прымалі ўдзел у акцыі, – падпісаць паштоўкі палітзняволеным. Людзі з ахвотнасцю падпісваліся", – распавёў адзін з арганізатараў мерапрыемства Юры Алейнік.

Паводле "Радыё Рацыя"

IN MEMORIAM

МІХАЎ СТРАПКО (1918-2011)

У Светлы Панядзелак 25 красавіка 2011 г. пайшоў з жыцця Мітрафорны Протаіерэй а. Міхаіл Страпко, былы настаяцель (з 1982 да 1999 гг.) Беларускай Аўтакефальнай Праваслаўнае царквы Святой Жыровіцкай Іконы Божае Маці ў Кліўлендзе (штат Агая, ЗША).

belapc.org

Управа Згуртавання беларусаў свету "Бацькаўшчына" выказвае шчырыя спачуванні ўсім, хто ведаў а. Міхася Страпко, у сувязі з цяжкай стратай. Вечная памяць!

БЕЛАРУСКІ КАЛЯНДАР ПАМЯТНЫХ ДАТ НА ЧЭРВЕНЬ 2011 ГОДА

1 чэрвеня – 95 гадоў таму, у 1916-м, у Вільні створаны Беларускі клуб.

3 чэрвеня – 225 гадоў таму, у 1786-м, нарадзіўся Канстанцін Тызенгаўз (1786–1853), асветнік, прыродазнавец.

4 чэрвеня – 25 гадоў таму, у 1986-м, у Маскве памерла Канстанцыя Буйло (у замужжы Калечыц) (1893–1986), паэтка.

9 чэрвеня – 120 гадоў таму, у 1881-м, нарадзіўся Іван Луцкевіч (1881–1919), грамадска-палітычны дзеяч, археолаг, этнограф, публіцыст.

11 чэрвеня – 85 гадоў таму, у 1926-м, нарадзіўся Дзмітрый Сямёнаў (1926–1982), літаратар, дзеяч эміграцыі ў ЗША.

12 чэрвеня – 100 гадоў таму, у 1911-м, нарадзіўся Мікола Панькоў (1911–1995), бібліяфіл, дзеяч эміграцыі ў Нямеччыне і ЗША.

14 чэрвеня – 115 гадоў таму, у 1896-м, нарадзіўся Пётр Татарыновіч (1896–1978), святар, грамадска-культурны дзеяч, літаратар, выдавец, дзеяч эміграцыі ў Італіі і Ватыкане.

15 чэрвеня – 20 гадоў таму, у 2001-м, памёр Валерыў Навіцкі (да 1945 г. Валянцін Новік) (1920–2001), грамадска-культурны дзеяч, дзеяч эміграцыі ў Канадзе.

16 чэрвеня – 80 гадоў таму, у 1931-м, у Вільні з-за пераследу польскімі ўладамі застрэліўся Францішак Рамейка (1881–1931), беларускі каталіцкі святар.

19 чэрвеня – 185 гадоў таму, у 1926-м, у Вільні выйшаў першы нумар газеты "Народная справа" (выдавалася да 27 лістапада 1926 г., выйшла 38 нумароў).

19 чэрвеня – 70 гадоў таму, у 1941-м, у Берліне беларускімі дзеячамі створаны Беларускі Нацыянальны Цэнтр – правобраз беларускага ўрада. Кіраўнік – Мікола Шчорс.

21 чэрвеня – 50 гадоў таму, у 1961-м, у Бярозе заснаваны гісторыка-краязнаўчы музей.

22 чэрвеня – 115 гадоў таму, у 1896-м, нарадзіўся Браніслаў Туронак (1896–1938), культурна-грамадскі дзеяч, публіцыст.

22 чэрвеня – 70 гадоў таму, у 1941-м, пачатак Вялікай Айчыннай вайны і нямецкай акупацыі.

22 чэрвеня – 65 гадоў таму, у 1946-м, у Рэгенсбургу (Баварыя, Нямеччына) заснавана Крывіцкае Навуковае таварыства імя Францыска Скарыны (старшыня Янка Станкевіч).

Беларусы ў свеце №05 (111), травень 2011

Інфармацыйны бюлетэнь
МГА "ЗБС "Бацькаўшчына".
Распаўсюджваецца на правах
унутранай дакументацыі.

Меркаванні аўтараў могуць не
супадаць з думкай рэдакцыі.
Падрыхтоўка матэрыялаў і
вёрстка – Т. Печанко
Адказныя за нумар –
Н. Шыдлоўская, А. Макоўская
Наклад 250 асобнікаў

Адрас рэдакцыі:
вул. Рэвалюцыйная, 15, г. Мінск 220030,
Рэспубліка Беларусь
www.zbsb.org
zbsb@tut.by

тэл./факс (+375 17) 200-70-27